

A pályafutásom nem pszichológusként indult. Mondhatni, véletlenül lettem pszichológussá. Gyógypedagógiai tanári diplomát szereztem (1987) a Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskola (ma az ELTE-hez tartozik, akkor Budapesten, a Bethlen Gábor téren volt az Állatorvostudományi Egyetemmel szemben) oligofrénpedagógia – pszichopedagógia szakán. Tanár szerettem volna lenni eredetileg, de közben rájöttem, hogy a tanári munkából a nevelési rész jobban érdekel az oktatásnál, ezért választottam végül a gyógypedagógiát, azon belül a pszichopedagógiát.

Egy évig dolgoztam gyógypedagógusként, helyettesként, középsúlyos értelmi fogyatékosok intézetében. Majd a pszichopedagógia alapjain a pécsi Ideggondozóban, az alkoholelvonó részlegben, gondozóként kezdtem dolgozni. Itt szerettem meg a pszichiátria munkát, és döntöttem a továbbtanulás mellett, és végeztem el az Eötvös Lóránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán a pszichológia szakot 1993-ban, és lettem pszichológus. A munkahelyem maradt a pécsi ideggondozó, de az alkoholológia gondozói munkaköréből átkerültem pszichológus beosztásba, ahol 10 évet dolgoztam.

Közben természetesen különböző továbbképzéseken, szakképzéseken vettem részt: klinikai szakpszichológia, pszichoterápiatémakörben. Ezek hosszabb posztgraduális szakképzések (klinikai szakpszichológia 1997-2000, viselkedés- és kognitív pszichoterápia: 1993-1996), valamint rövidebb, pl. 1 éves szakmai továbbképzések (Rogers-i, humanisztikus pszichoterápia 1987-1988, narkológia 1988) egyaránt voltak. Van képzésem és szakmai gyakorlatom analitikusan orientált, dinamikus terápiákban, kognitív és viselkedésterápiákban és relaxációs eljárásokban, hipnózisban.

Finnországban is részt vettem természetesen továbbképzéseken. A felnőtt pszichológia témakörében ezek voltak a fontosabbak: Tunnekeskeinen pariterapia (érzelempözpontú párterápia) 2011, a finn Szociális Minisztérium szervezésében Kriisityön päivät (Krisis szakmai napok) 2012, Krisishelyzet korai kezelése (Varhainen interventio akuutissa kriisityössä - debriefing) 2013.

1997-ben Budapestre költöztem, és a III. kerületi ideggondozóban folytattam a munkát pszichológusként, mellékállásban egy idősek otthonában is voltam, és egyéni vállalkozóként magánrendeléseim is voltak.

2001-től főállású vállalkozó lettem. A Bt. egyik szolgáltatása a pszichológiai terápia és pszichodiagnosztika volt, amiben én dolgoztam. Egészen 2007. december végéig.

2008. január 8-n Finnországba költöztem. Előbb Helsinkiben dolgoztam, egészségügyben. 2009-ben megkaptam a pszichológus diplomám honosítását az Opetushallitus-tól. 2010. októberben a pszichológus működési engedélyt, illetve később a szakmai kártyát.

Ezt követően Kouvolában a gyermekpszichiátrián találtam pszichológus állást, majd Kotkában a nevelési tanácsadóban folytattam a munkámat. Megkaptam az Európai Pszichológus Diplomát, ami az EU területén mindenütt jogosít a szakma művelésére, "Klinikum, egészségügy" szakterületre. (A regisztrációm a finn pszichológus szövetségen keresztül történt, lévén annak vagyok tagja, és akkor Finnországban, Haminában dolgoztam.)

Gyerekek között pszichológusként nem volt tapasztalatom. Bár szerettem ezt a munkát, valahogy éreztem, hogy az igazi világom a felnőtt pszichiátria. Így lehetőséget kerestem, és végül találtam: Haminában a rendelőintézetben dolgoztam pszichológusként 2014 március 09-ig, bár 2013. december 27-től Berlinben tartózkodtam, a munkahelyem fizetés nélküli szabadságon voltam. Munkakörömhöz tartozott pszichodiagnosztikai vizsgálatok végzése és pszichoterápia.

Berlinben 2014. március 10 – 2020. január 20-ig volt magánrendeléseim. Akkor visszaköltöztem Finnországba, Vantaa-ba, és folytatom a magánrendelést változatlan formában csak új helyszínen.